

ՔԱՆՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԿԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի է կես տարեկան 6 ռուբլի. Առանձին համարները 5 կոպեկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Мшакъ». Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak». Տ է Լ է Ք օ Ն № 253.

Ուրախութիւնը բաց է առաւօտան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ. Տ է Լ է Ք օ Ն № 253.

Բ Ա Ց Վ Ա Ց Է Բ Ա Ճ Ա Ն Ո Ր Դ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն

ՆԵՐԿԱՅ 1900 ԹԻԱԿԱՆԻ

ՄՇԱԿ

(28-ՐԴ ՏԱՐԻ)

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՆՈՒԹԵՐՈՐԴ ԼՐԱԿՐԻ

«ՄՇԱԿ» ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՆՈՅՆ ՊՐՕԳՐԱՄՈՎ ԵՒ ՆՈՅՆ ՈՒՂՂՈՒԹԵՄՄԻ

ԲԱՃԱՆՈՐԴԱԳՐԻՆԸ. «Մ շ ա կ ի» տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տասն և մէկ և տասն ամսականը՝ 9 ռ., ինն և ութ ամսականը՝ 8 ռ., հոթ ամսականը՝ 7 ռ., վեց ամսականը՝ 6 ռ., հինգ ամսականը՝ 5 ռ., չորս ամսականը՝ 4 ռ., երեք ամսականը՝ 3 ռ., երկու ամսականը՝ 2 ռ. և մի ամսականը՝ 1 ռուբլի:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԵՍԻ ԲԱՃԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ա մ ե թ ի կ ա յ ի բաժանորդները պէտք է վճարեն տարեկան 6 ռուբլի. Ե ւ ռ օ յ ա յ ի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պ ա ռ ս կ ա ս ա ի բաժանորդները 10 ռուբլի:

«ՄՇԱԿԻՆ» գրվել կարելի է ՈՒՐԱՐԱՍԱՆԸ (Բազարայայ և Բարձրակայա փողոցների անկիւնը):

Կայտարարութեան ուրիշ զարգացմանը «ՄՇԱԿԻՆ» գրվելու համար, և առհասարակ նամակների և ծրարների ուղարկելու, պէտք է դիմել հետևեալ հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция «МШАКЪ», իսկ արտասահմանից՝ ТИФЛИС, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

Յայտարարութիւնները ընդունվում են բոլոր լեզուներով:

Ա Պ Ա Ո Ւ Կ Բ Ա Ճ Ա Ն Ո Ր Դ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Զ Է Լ Ե Ղ Ն Դ Ո Ւ Ն Վ Ո Ւ Մ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մամուլ. Պետական հաշուեկշիռ. Հայոց ներկայացուցիչները Բազարայայից նամակներով օգտին. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Գերմանիայից. Նամակ Պարսկաստանից, Արտաքին լուրեր.—ԽԱՌԻՆ ԼՈՒՐԵՐ.—ՀԵՌՈՒՑԻ ԳԻՐԵՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍՄԻՐԱԿԱՆ. Գնահատելի ասանամակներ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Ռուսաստանի երկու մայրաքաղաքներում էլ սկսվել են նուիրատուութիւններ կրկնաբարձից մնասկանների օգտին. առ այժմ այդ նուիրները մեծ չեն, բայց նրանց բարոյական նշանակութիւնը, այնուամենայնիւ, անուրանալի է: Լրագրիներն էլ սկսեցին խօսել աւելի եռանդուն:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԳՆԱՀԱՏԵԼԻ ՏԱՄՆԱՄԵԱԿ

Մօսկվայից մեղ հաղորդում են, որ մի խումբ գրասէր հայեր որոշել են ներկայ յունվարի 22-ին մի համառոտ հանդէսով պատուել հայ ընթերցողներին շատ լաւ յայտնի երիտասարդ գրող պ. Իւրի Վեռնիցովի գրական գործունէութեան տասնամակը, որ լրացել է անցեալ դեկտեմբերի 27-ին:

Այս առիթով չենք կարող մի քանի խօսք չասել այդ համակրելի գրական գործիչի մասին: Պ. Վեռնիցովի 1891 թվականից սկսել է ծանօթացնել ուսաց հասարակութիւնը հայոց գրականութեան և հայ գործիչների հետ նրա առաջին գործն է Պետրոս Ազարանի մահացողը, որ սովոր «ԱՐԿԵՏ» ամսագրի մէջ: Այնուհետև համարեա չէր անցնում տարի, որ նա որ և է գործով չը յիշատակէր հայ գրականութիւնը և այդ բանը կատարում էր թէ թարգմանութիւնների և թէ ինքնուրոյն գնահատական յօդուածների միջոցով: Իրեն թարգմանելի, պ. Վեռնիցովի ցոյց տուեց այնպիսի գեղեցիկ ընդունակութիւններ, որոնց կարելի է տեսնել միայն բանաստեղծական ձիրքով օժտված և գրական լաւ զարգացում ստացած մարդու մէջ: Նա թարգմանում էր գլխաւորապէս բանաստեղծութիւններ և գրանց մէջ գրուի գործոց կարելի է համարել «Մայր Արաքսի» հոսկակար կրկի թարգմանութիւնը, որ սովոր «ՎԵՏՆԻԿԵ ԵՅՐՈՄԻ» ամսագրում:

կրակոտ լեզուով: Ահա ինչ ենք կարդում «Россия» լրագրի մէջ.

Հանդարտիկ հեռուորութիւնից են տեսնում եմ այդ Ախալքալաքը իր կիսով չափ զարայրերին նման խրճիթներով, որոնց 9/10 մասը կրկնաբարձը հաւասարեցրել է գետնի հետ. տեսնում եմ կիսամերկ, սուռկ կրկնաբարձի կապած մարմիններով, նրանք բոլորի ոտներով ցատկոտում են անդրկովասեան ասանամակների մէջ... Եւ կիրճերից սուրում է ասուն քամին, որ լեռնային սառցարանների շուրջն է բերում, այն հրահաստ քամին, որ կարծես և բամբակեայ արխալուղի միջոցով էլ սառնցում է հարուստի ոսկորները, իսկ այստեղ իր անուրոտ ասանամակը կրում է անտուն խեղճերի կիսամերկ մարմին մէջ... Սառած, քայքայած, զգեստից գուրկ, ցնցոտիների մէջ... Ներքինները կորչում են, եղբայրները մեռնում են: Հարազատ եղբայրներ, որովհետև նրանք էլ քրիստոնեաներ են, ինչպէս մենք: Մեր կրտսեր եղբայրները, որոնց մենք պարտաւոր ենք օգնել, որովհետև նրանք, այդ հեռուոր աղքատ անկիւնի աղքատ մարդիկ:

1895-ին և որ հրաշալի տպագրութիւն է գործում իրեն մի գեղեցիկ բանաստեղծութիւն, որ ընագրի սովոր և ամբողջ գեղեցկութիւնն է պահպանել, եթէ չասենք աւելին: Իր թարգմանած հայերէն բանաստեղծութիւնների մի մասը (թվով 34) պ. Վեռնիցովի առանձին հրատարակեց 1897 թվին: Թարգմանութիւնների թւում պէտք է յիշել և Գ. Սոււնդուկիանցի «Պէպոն», որ պ. Վեռնիցովի վերածել է ուսանելի պ. Ա. Մատուրեանի աշակերտութեամբ:

Գալով ինքնուրոյն գրուածներին, այստեղ էլ մենք տեսնում ենք մի անխնայ, բեղմնաւոր գործունէութիւն: Երկուստարդ գրողը ունի քննադատական բազմակողմանի ընդունակութիւններ և գրա սպասցոյցն է այն, որ նա այնքան բարեկրճութեամբ ուսումնասիրելու համար, նա կարող է մտաւոր նակագրութիւն կազմել այն մասին, թէ պ. Վեռնիցովի որքան սէր ունի դէպի հայերը և դէպի նրանց մտաւոր առաջադիմութիւնը: Այդ սէրը նրա մէջ անչէլ է. տասը տարի աշխատելով, նա տուել է գեղեցիկ գործերի մի մեծ շարք, որի յիշատակութիւնը միայն երկար տեղ կը ընկնէ: Պ. Վեռնիցովի գրել է հայոց և թատրոնի մասին, նորագոյն թատրոնի մասին, մեր լրագրութեան պատմութեան մասին, հայ կնոջ գրութեան մասին, իսկ Բրոսկիտուրի «Հանրագիտական բառարանի» մէջ գետնի է Խրի-մանի, Մխիթար Արքայապետ, Պարոնեանի, Պատկանեանի, Նալբանդեանի, Նազարեանի, Պրոշեանի, Բաֆֆիի կենսագրութիւնները: Անցեալ 1899 թվականին «С. Петер. Вл.» լրագրի մէջ պ. Վեռնիցովի տպագրեց «Միտոյ և եղբայրութեան քարոզիչ» վերնագրով մի գե-

զանութեմ են մեր ինամակալութեան տակ և մենք շատ ենք խօսում, գրում և սպում թէ որպիսի մեծ կուրտուրական նշանակութիւն ունի նրանց համար մեր ինամակալութիւնը և ինչպէս նրանք մեր ինամակալութեան շնորհիւ կը ծաղկեն, առոյգ, հարուստ ու բարեկեցիկ կը դառնան:

Կորչում են եղբայրները: Միթէ քիչ են այս երկու խօսքերը: Միթէ նրանց վրա դեռ պէտք է աւելացնել նաև սրտաշարժ չնչտեր, դեղ նրանց զգայուն բացատրութիւնները մէջ, նկարել խղճահարող պատկերներ: Կորչում են եղբայրները—այս աղապիւն էլ բաւական է: Եւ մենք, վէլիօրօս հասարակութիւնս, որ աւագն ենք համատեսական մեծ ընտանիքի մէջ, պիտի շտապենք պիտի, որ ոչնչանում են մեր եղբայրները, պիտի աղաւտենք նրանց, կերակուր չունեցողներին ուսեցնել և խմեցնել, զգեստ և սոնաման հագցնել մուրացիկներին և մերկիւններին, պատասխարենք օխեւաններից զըրկվածներին, տաքացնենք ընտանեկան օջախներից դուրս վնասվածներին...

Այս ոսկի խօսքերը մենք յանձնարարում ենք ամեն մի մարդու, որ սովոր է իր նմանին եղբայր անուանել, որ ունի սիրտ և կարեկցութեան զգացմունքից չէ զրկված...

ՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՇՆԻԿՆԵՐԸ

Յինամանների միջնատրի ամենահպատակ զեկուցանման մէջ՝ ներկայացրած Թագաւոր Կայսրին, այս 1900 թվականի երեսմուտքի հաշուեկշիռի մասին, գտնվում են հետևեալ թւերը պետական մուտքի և ծախսի վերաբերմամբ:

Սովորական մուտքերն են՝ 1,596,745,680 ռ. Այս գումարից՝

Ուղղակի հարկեր	120,365,517 ռ.
Կողմնակի հարկեր	641,142,300 »
Մաքսերից	84,802,850 »
Պետական արքայախնամներից Արքունական կալուածներից և գրաստակութիւններից	173,687,800 »
Արքունական կալուածների վաճառումից	422,748,423 »
Յեռ գնման վճարներից	578,139 »
Պետական գանձարանի արած ծախսերի վերադարձ	77,717,000 »
Չանագան արդիւններից	66,941,018 »
Չանագան արդիւններից	5,762,633 »
Արտակարգ մուտքերից	3,000,000 »

Պետական գանձարանի առ-

ձեռն ազատ գրամաղկից . . . . . 160,641,423 »

Ընդամենը . . . . . 1,757,387,103 »

Սովորական պետական ծախսերը կազմված են հետևեալ յօդուածներից.

Պետական պարտքի վճարներ	274,726,164 ռ.
Պետակ. բարձր. հիմնարկութ.	3,007,995 »
Սրբազնագոյն սինօզ	23,559,685 »
Կայսերակ. պալ. միջնատրութ.	12,899,514 »
Արտաքին գործ. միջնատրութ.	5,267,735 »
Չին.որական միջնատրութիւն	324,343,686 »
Մովսէլի միջնատրութիւն	86,628,015 »
Յինամանների միջնատրութիւն	281,489,304 »
Երկրագործական և պետական կալուածների միջնատրութ.	40,997,092 »
Ներքին գործ. միջնատրութ.	85,938,484 »
Ժողովրդ. լուսաւոր. միջնատ.	33,180,829 »
Հաղորդ. ծան. միջնատրութ.	322,287,968 »
Արքայադատութեան միջնատ.	46,515,736 »
Պետական կոնտրոլ	7,721,623 »
Պետ. ձիարանի գլխ. վարչ.	1,877,849 »
Մախսեր ուսուցիչների և կենդանիների կերակրելի թանգանալու զեպում	2,000,000 »
Անակնկալ ծախսեր	12,000,000 »
Ընդամենը սովոր. ծախսեր	1,564,441,679 »

Սովորական մուտքերի և ծախսերի միջև ծախսերից 29,304,001 ռուբլիով:

Արտակարգ ծախսերը հաշւած են՝ 192,945,424 ռ., որ գործարկվում է բացառապէս Սիբիրի և այլ կրկնաբարձի գծերի կարիքները հոգալու համար:

ՀԱՅՈՑ ՆԵՐԿԱՅՈՒՄՆԵՐԸ ԲԱԳՒՈՒՄ

Յունվարի 3-ին, պ. Արաքսեանի բէնէֆիտի օրը, այս սեզոնի ամենահետաքրքիր օրը պիտի համարել Ոչ ոքի մտքով չէր անցած լինի, որ մի օր կարելի է բնակ վրա տեսնել «Տխրադէս ապստին» Շնորհիւ Սարգուի, այդ հաճոյքը կարելի է ունենալ Առանձին շնորհակալութեան արժանի է պ. Արաքսեան՝ իր գեղեցիկ ընտրութեան համար: Հասկանալի է, որ մեր խօսքը մեր ամենիս ամենակրթեան սիրելի Սերվանտեսի անմահ գրուածքի—«Դոն-Քիշոտի» մասին է: Թարգմանութիւնը կատարել է ինքը բենեֆիտիանտը և բաւական աղոյ:

Ներկայ գրութեան ասանամից գուրս է ստու-

ղեցիկ յօդուած, որի մէջ խօսում էր Պէշիկ-թալեանի քնարի և հասարակական գործունէութեան մասին: Մենք ժամանակին ծանօթացրինք մեր ընթերցողներին այդ յօդուածի հետ և ստացինք, որ հայ ընթերցողը երջանիկ կը լինէր, եթէ այդպիսի սիրուն ուսումնասիրութիւններ իր նշանաւոր գործիչների մասին ունենար հայերէն լեզուով: Կրկնելով այժմ այդ մի և նոյն խօսքերը, մենք կարծում ենք, որ գրանով արտայայտած կը լինենք այն զգացմունքը, որ կարող է ունենալ ամեն մի հայ պ. Վեռնիցովի վերաբերմամբ:

Ահա այդ ասանամիայ անխնայ, եռանդոտ գործունէութիւնը մենք ուղղուում ենք ամբողջ սրտով այս էջերից, ուր կրկնաբարձի ընթացքում քարոզվել է հանրամարդկային եղբայրակցութեան գաղափարը, ուր խորին երախտագիտութեամբ է յիշատակվել ամեն մի գործ, որ ազգերի մերձեցման, համերաշխութեան նպատակին է ծառայում: Իրեն մի գործիչ, որ ողբերկած է այս սրբազան, անմահ գաղափարներով, պ. Վեռնիցովի արժանի է մեր խորին երախտագիտութեան: Յանկանում ենք կրկնաբարձի գրողին յարատեւ եռանդ և բեղմնաւորութիւն իր ընտրած սպասելիքում:

Մօսկվայի գրասէր հայերի շրջանը, որ, ինչպէս յայտնեցինք, պատրաստվում է յայտնել պ. Վեռնիցովին իր համակրանքը, խնդրում է մեզ յայտնել, որ շնորհաւորական հետադիմեր կարելի է տեսնել և ուղարկել պ. Ալեքսանդր Մատուրեանի անունով. Москва, Садовая—Каретная, меб. комн. Ивановой.

